

Hjem > Kvægafgiftsfonden > 2012 > Fælles fokus - reel rådgivning > **Forlang at dine rådgivere samarbejder**

Forlang at dine rådgivere samarbejder

En dyrlæge og en konsulent, som taler sammen og har fælles mål, resulterer selvsagt i mere effektiv rådgivning, end hvis de trækker hver sin vej. Men det er landmanden, der bør byde begge op til dans.

Kvægafgiftsfonden

Mælkeafgiftsfonden

Det er mere reglen end undtagelsen, at der ikke er nogen kommunikation mellem besætningens dyrlæge og kvægkonsulent.

"Man blander sig jo ikke i hinandens arbejde." Men for de landmænd, som bryder den vanetænkning og etablerer et samarbejde mellem dyrlæge og rådgiver, er der virkelig resultater at hente. Det viser erfaringerne ifølge konsulent Peter Stamp Enemark, Videncentret for Landbrug, Kvæg.

"Vi har haft fokus på tværfagligt samarbejde i flere sammenhænge - bl.a. i Kodødelighedsprojektet og obligatorisk sundhedsrådgivning. Og helt konkret har vi set forbedringer på både reproduktion, kodødelighed og ydelse. Det vil sige, når dyrlæge og konsulent samarbejder på de områder, som rækker ind over begges fagområde," forklarer Peter Stamp Enemark.

"Men det kræver, at landmanden tager lederskab og får vendt den konkurrence, der ofte ligger usagt mellem dyrlæge og konsulent, til noget konstruktivt," fortæller han. Erfaringerne fra de forskellige projekter har dog også åbnet øjnene for betydningen af det tværfaglige samarbejde på flere lokale rådgivningscentre og dyrlægepraksis, som nu selv er meget opmærksomme på tværfagligt samarbejde i deres rådgivning. Sådan får man startet

Helt lavpraktisk skal landmanden indkalde sin dyrlæge og konsulent til et opstartsmøde. Han kan eventuelt drøfte det først med den rådgiver, som han har fornemmelsen af vil være mest med på ideen, og så vende hvilke områder det kunne være relevant at gå i gang med.

"Så laver man en dagsorden og indkalder den tredje," anbefaler Peter Stamp Enemark. En dagsorden kan bestå af punkterne:

- Hvordan skal vi fremover holde møde og med hvilken frekvens?
- Hvilke forventninger har vi hver især?
- Hvilke problemområder skal vi tage fat i, og hvilke mål skal vi stile efter?
- Hvem gør hvad og hvornår?
- Hvordan deler vi information sms, e-mail osv?

Hvordan man får mest ud af hinanden

På mødet får parterne vendt, hvad de hver især kan bidrage med - får sat ord på styrker og svagheder og finder ud af, hvordan de bedst kan bruge hinanden. Og så bliver man enige om hvilke områder, man tager fat i og hvordan. Man får lukket op for og systematiseret, at den ene fagperson kan henvende sig til den anden om en problematik i besætningen.

"Det er vigtigt, at det er landmanden, der sætter sig for bordenden, så rådgiverne føler, at han vil det her. Modsat skal landmanden også have fornemmelsen af, at rådgiverne er engagerede og med på den," forklarer Peter Stamp Enemark.

"Man kan selvfølgelig ikke tvinge folk til at samarbejde. Men man kan tvinge dem til at tage stilling til, om de vil. For viljen til samarbejde kan jo være forudsætningen for at fortsætte som rådgiver for besætningen," forklarer Peter Stamp Enemark og tilføjer:

"Samarbejde på tværs kan sammenlignes med at bygge en stald, som man jo ikke vil sætte i gang uden en god tegning på, hvordan stalden skal se ud, og hvordan byggeforløbet skal være".

Læs også:

[Effektivt og meget sjovere med tværfagligt samarbejde](#)

[Tværfaglighed i obligatorisk sundhedsrådgivning](#)

[Artiklen har været bragt i KvægNyt nr. 4, 2012](#)